

Rozwiązywania Problemów

Alkoholowych

SPOSÓB OBLICZANIA OPŁATY DODATKOWEJ W OSTATNIM ROKU WAŻNOŚCI ZEZWOLENIA

Na wstępie należy wskazać, że w ostatnim roku ważności zezwolenia przedsiębiorca zachowuje uprawnienie do podziału opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych na raty. Na przykład w przypadku prowadzenia działalności do 15 listopada 2020 r. opłatę tę można rozłożyć na trzy raty płatne w ustawowych terminach. Wynika to z art. 11¹ ust. 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277), który nie został wyłączony co do przedsiębiorców w ostatnim roku ważności zezwolenia. Co za tym idzie przedsiębiorca ma prawo rozłożenia opłaty na raty w każdym kolejnym roku ważności zezwolenia (w pierwszym opłata wnoszona jest w całości przed wydaniem zezwolenia). Przepis ten stanowi, że „Opłata, o której mowa w ust. 1, wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego lub jednorazowo w terminie do 31 stycznia danego roku kalendarzowego”. Od 1 stycznia 2019 r. przepis ten dozwala na wniesienie opłaty w całości do dnia 31 stycznia, jednak wydaje się, że to przedsiębiorcy pozostawiony został w tym zakresie wybór co do uiszczenia opłaty w całości bądź rozłożenia jej na raty.

Opłatę dodatkową, o której mowa w art. 18 ust. 12b powyższej ustawy, należy liczyć od opłaty rocznej danego przedsiębiorcy, a więc w ostatnim roku ważności zezwolenia obliczonej w sposób proporcjonalny. Tylko taka kwota, obliczona proporcjonalnie do trwałości danego zezwolenia w danym roku, może być kwotą, od której oblicza się opłatę dodatkową, ponieważ to do uiszczenia tej proporcjonalnej opłaty obowiązany jest przedsiębiorca w ostatnim roku trwałości zezwolenia. Inaczej

mówiąc – opłata dodatkowa musi zostać wyliczona od opłaty rocznej należnej, a więc w ostatnim roku ważności zezwolenia – proporcjonalnej.

Faktem jest co prawda, że ustawodawca nie poczynił odesłania do art. 11¹ ust. 8 w art. 18 ust. 12b, jednak odnosząc się do opłaty rocznej należy wziąć pod uwagę wszystkie dotyczące jej przepisy. Ponadto za przyjęciem tego rozwiązania przemawia zasada rozstrzygania wątpliwości na korzyść przedsiębiorcy, wyrażona w art. 11 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców.

Zastosowane przez ustawodawcę w art. 18 ust. 12b odesłanie do art. 11¹ ust. 2 i 5 różnicuje i indywidualizuje wysokość opłat sankcyjnych ponoszonych przez poszczególnych przedsiębiorców, uzależniając ich wysokość od wysokości opłaty rocznej ustalonej dla danego zezwolenia. Jak się wydaje intencją ustawodawcy było zatem uzależnienie wysokości **ponoszonej opłaty dodatkowej od wysokości zobowiązania, którego przedsiębiorca nie dopełnił**. Zauważyć należy, że przyjęcie rozwiązania polegającego na obliczaniu opłaty dodatkowej od opłaty rocznej obliczonej nie zgodnie z faktyczną trwałością zezwolenia, a za cały rok, wypaczałoby powyższą intencję ustawodawcy.

PARPA

PAŃSTWOWA AGENCJA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH
Aleje Jerozolimskie 155, 02-326 Warszawa | tel. 22 250 63 25 | fax 22 250 63 60
e-mail: parpa@parpa.pl
www.parpa.pl